

gældende med lige saa stærke og lige saa klare Ord som jeg, saa paa det Tidspunkt maa jeg i hvert Fald gaa ud fra, at Socialdemokratiets Standpunkt var nøjagtigt det samme, som jeg her har gjort gældende.

Maa jeg med det samme nævne, at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen udtalte, at Grundene for at bevare Søndre Landsret var lige til, derimod skulde der lange Foredrag til for at forklare, hvorfor den skulde nedlægges. Jeg vil dertil sige, at hvis man ser paa Forholdene, som de er, lige til, saa omfatter de sønderjydske Landsdele 160 000 Indbyggere, som der skulde være en Landsret for, og det øvrige Land over 3 Millioner Indbyggere, fordelte paa 2 Landsretter. Hvis man ikke saa paa det, der har motiveret Oprettelsen af Søndre Landsret og dens Bevarelse hidtil som en midlertidig Institution, nemlig de med Overgangsperioden forbundne Vanskeligheder, saa vilde ingen falde paa at oprette 1 Landsret for 160 000 Mennesker, medens man samtidig fandt det passende at have 2 Landsretter for 3 Millioner. Det, man har set paa, og det, der motiverede ogsaa min og mit Partis Tilslutning til Oprettelsen af Søndre Landsret som midlertidig Institution, var de med Overgangsperioden forbundne Vanskeligheder, det, at saa mange Sager maatte behandles efter tysk Ret. Men som det allerede er fremhævet af det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, bliver Antallet af de Sager, der skal behandles efter tysk Ret, mindre og mindre Aar for Aar. Det er derfor, jeg har sagt, at vi holdt ikke paa, at til det eller det Tidspunkt skulde Søndre Landsret nedlægges, men vi holdt paa, at den skulde vedblive at være en midlertidig Institution. Det maatte ikke komme ind i Retsplejeloven, saaledes at det fastsloges, at der skulde være 3 Landsretter, og at Søndre Landsret skulde være en af dem. Det er det, der for mig har staaet som det urimelige, at man vilde fastslaa en Gang for alle, at Søndre Landsret skulde være en permanent Institution.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, som Socialdemokratiets ærede Ordfører var inde paa, Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde have mange Landsretter, har Socialdemokratiet ikke tidligere holdt paa det Standpunkt, bl. a. af økonomiske Grunde, for hvis Umiddelbarhedsprincipet skulde gennemføres paa den Maade, vilde der jo ikke blive 3, 4 eller 5 Landsretter, men en hel Skare af Landsretter.

Anden Næstformand (Parlov): Det ærede Medlem Hr. Axel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Axel Møller: Den højtærede Justitsminister oplyste for nylig, at det var kun den borgerlige Retspleje, der gav Overskud, men naar man tog den kriminelle med, blev der et samlet Underskud. Jeg har ikke Grund til at tvivle om disse Oplysninger, men vil dog oplyse, hvad min Kilde var. Det var en Artikkel af Professor Munch-Petersen offentliggjort for ganske nylig i „Ugeskrift for Retsvæsen“, hvor han skriver: „For øvrigt er Retsplejen, saa vidt vides, stadig et betydeligt Aktiv for Statskassen“, og han paataler, at Staten tager saa store Retsafgifter i borgerlige Sager, som den faktisk gør, saaledes at det for mange Mennesker er en tvivlsom Historie at gaa til Domstolene, for selv om man kan faa sin Ret, bliver det i alt for mange Tilfælde alt for dyrt.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Axel Møller sige, at netop det, det ærede Medlem læste op, viser jo det, jeg sagde, nemlig at Professor Munch-Petersen taler om den civile Retspleje, for han taler om, hvad det koster Parterne at gaa til Domstolene, og om den civile Retspleje udtalte jeg, at den gav Overskud. Men naar man taler om Retsplejen, saaledes som det ærede Medlem Hr. Axel Møller gjorde, som omfattende baade den civile og den kriminelle Retspleje, giver den altsaa Underskud. Det er for Resten let at se, før det kan man se af Finanslovene for 1924—25 og 1925—26.

Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen var inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Rigsdagen kan gennemføre offentlig Votering i Højesteret eller ikke. Der er selvfølgelig ikke nogen som helst Tvivl om, at den danske Rigsdag med almindelig Majoritet kan indføre offentlig Votering i Højesteret, men jeg haaber aldrig, det vil ske, før et overvejende Flertal af den danske Befolkning er stemt for det. Saaledes tror jeg ogsaa, jeg udtalte mig. I hvert Tilfælde er Situationen den, at den danske Rigsdag ikke bør gennemføre dette ved en tilfældig Majoritet. Det er en Sag, som er saa grundlæggende og saa indgribende, at der maa være en overvejende Stemning i det danske Folk for at gennemføre den. Det var i alt Fald det, der var min Mening med de Udtalelser, jeg kom med før.